

SOCIETAT CATALANA DE BIOLOGIA
FILIAL DE L'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS

Carrer del Carme, 47
08001 Barcelona

Núm. 212
Març 2009

QUÈ CAL SABER?

ELS CARÀCTERS GRECS (I)

En la terminologia científica es fan servir sovint lletres de l'**alfabet grec**, aïllades o com a part d'un terme, cas en el qual tenen sovint la funció d'especificar les variants o els tipus diferents d'una **molècula**, **estructura**, etc. (per exemple, « α -globulina», « β -lactamasa»). També poden formar part d'un **símbol**, com ara « $M\Omega$ » ('megaohm'). A part, també hi ha la **notació matemàtica**, en què les lletres gregues poden representar **incògnites**, com ara en l'operació $\alpha + \beta = 76$; hi ha, però, molts més usos per a aquestes lletres.

A l'hora d'introduir les **lletres gregues** quan escrivim amb l'ordinador, abans es feia servir el **tipus de lletra Symbol**. Inicialment, els **tipus digitals** o les **pòlisses digitals** (termes preferibles a *tipografies*)¹ només podien contenir un nombre molt limitat de caràcters, i en el mateix arxiu no cabien alhora els caràcters de l'alfabet llatí i del grec, i per això hi havia un tipus especial que només contenia **caràcters grecs** i **símbols matemàtics**, anomenat *Symbol*. Actualment, els tipus digitals poden incloure un nombre molt elevat de caràcters, i molts dels tipus de lletra més usuals contenen un alfabet grec, els caràcters del qual, a més, són del mateix **estil** que els llatins corresponents. Així, quan escrivim un text que té caràcters grecs, convé triar un tipus de lletra que inclogui l'alfabet grec i usar aquests caràcters en comptes dels de la lletra Symbol, la qual només s'ha de conservar per a qüestions de compatibilitat, és a dir, per a poder llegir correctament arxius antics en què s'havia fet servir, abans de la disponibilitat dels tipus digitals moderns. Per a inserir els caràcters grecs inclosos en els tipus de lletra actuals, ho podem fer amb la funció d'inserció de símbol o caràcter dels editors de text o canviant momentàniament a una disposició de teclat grec, entre altres mètodes. Fer servir els caràcters inclosos en una pòlissa digital concreta en comptes de la lletra Symbol té, entre altres avantatges, el fet que, si cal canviar el tipus de lletra original del document per un altre, els caràcters grecs canvien correctament al mateix temps que ho fan els llatins del tipus de lletra triat, i també permet copiar el text entre programes i conservar, així, tots els caràcters grecs. Moltes de les **famílies de lletra** més habituals (**Times**, **Helvetica**, **Palatino**, etc.) inclouen caràcters grecs, a més de **caràcters ciríl·lics**, símbols matemàtics i molts altres signes.

1. La sèrie completa de lletres i signes (és a dir, de **tipus**) pertanyents a un mateix **cos** (és a dir, les que són de la mateixa alçària) s'anomena **pòlissa** o **font**, i el conjunt de pòlisses del mateix **estil** (és a dir, de les que tenen el mateix **dibuix** o **traç**, com ara la **lletra romana** o la **lletra de pal sec**) s'anomena **família**. Tanmateix, sovint es fa servir *tipus de lletra* per a indicar una pòlissa o una família determinades.